THÀ CHẾT SƯỚNG HƠN

Một con muỗi đực đang tà tà bay qua, bay lại thì bất ngờ, bị người kia xòe bàn tay đập cái chát. Chết, dẹp lép.

Quá uất ức, linh hồn muỗi không siêu thoát được mà lại bay vút lên trời xanh, vượt qua trăm ngàn tinh tú đến cúi lạy trước Thượng Đế khóc lóc:

- Thưa ngài, con có làm chi nên tôi đâu mà để bị loài người đập chết thẳng tay như vậy. Xin ngài cứu xét cho con được hồi sinh.

- Thế anh có chích người ta không?

- Thưa không. Hoàn toàn không.

Chỉ có đám muỗi cái khát máu mới rủ nhau đi chích người ta.

Đám muỗi đực tụi con là dân "chay trường". Bữa nào vui lắm cũng chỉ rủ nhau đi hút mật hoa mà thôi.

Thượng Đế gọi đám bác sĩ, kỹ sư mang blue print ra coi lại.

Kỹ sư trưởng coi xong, kính cẩn:

- Thưa Thượng Đế, theo bản design của ngài hồi khai thiên lập địa thì chỉ có muỗi cái trưởng thành mới chích hút máu người và động vật máu nóng để nuôi trứng phát triển duy trì nòi giống. Muỗi cái có vòi dạng đặc biệt có thể xuyên thủng da người và động vật để hút máu. Muỗi cái cần hút thêm máu để có nguồn protein để sản sinh ra trứng. Còn muỗi đực được design với 1 cái vòi có đầu loe ra như hình loa kèn chỉ để mút những giọt sương đêm đọng trên hoa trái hoặc mật hoa mà thôi, tuyệt đối không chích ai được.

Tóm lại, muỗi đực dân "ăn chay trường".

Quay qua muỗi đực, Thượng Đế trầm ngâm:

- Thế anh có "chích" mấy nàng muỗi cái không?

Muỗi đực lật đật lại sát gần Thượng Đế, trình ngài xem cái vòi toè loe của mình rồi phân bua:

- Thưa ngài, xin ngài coi lại xem, cái vòi này mà chích được ai!

- Anh hiểu sai ý ta rồi. Ta hỏi anh có "chích" muỗi cái bằng cái vòi khác cơ, cái vòi ở dưới kia kìa.

Vừa nói, ngài vừa chỉ tay vào hạ thể muỗi đực.

Muỗi đực cúi đầu, gãi tai, thú nhận:

- *Thưa, cái vụ này thì có. Có đều đều.*

Suy nghĩ hồi lâu, Thượng Đế phán:

- Chính vì anh "chích" con muỗi cái, nó có bầu, nó cần protein để nuôi con anh, nó mới phải đi chích máu người.

Nếu anh đừng chích nó thì nó cũng chỉ hút sương, hút mật, cũng "trường chay" như anh thôi…

Kể cũng không oan uổng gì…

Thượng Đế chưa dứt lời thì muỗi đực, biết mình đuối lý, bật khóc nức nở.

Thượng Đế mềm lòng:

- Thôi được, ta có thể cho anh sống lại với một điều kiện.

- *Điều kiện gì, thưa ngài?*
- ***Anh sẽ không bao giờ được " chích " muỗi cái nữa. Anh có bằng lòng không?***

Muỗi đực cúi đầu, suy nghĩ 1 lát, lẩm bẩm:

- Nếu vậy …thà chết sướng hơn !.!.!...!